

¹Im Anfang des Königreichs Jojakims, des Sohnes Josias, des Königs in Juda, geschah dies Wort vom HERRN und sprach:²So spricht der HERR: Tritt in den Vorhof am Hause des HERRN und predige allen Städten Juda's, die da hereingehen, anzubeten im Hause des HERRN, alle Worte, die ich dir befohlen habe ihnen zu sagen, und tue nichts davon;³ob sie vielleicht hören wollen und sich bekehren, ein jeglicher von seinem bösen Wesen, damit mich auch reuen möchte das Übel, das ich gedenke ihnen zu tun um ihres bösen Wandels willen.⁴Und sprich zu ihnen: So spricht der HERR: Werdet ihr mir nicht gehorchen, daß ihr nach meinem Gesetz wandelt, das ich euch vorgelegt habe,⁵daß ihr hört auf die Worte meiner Knechte, der Propheten, welche ich stets zu euch gesandt habe, und ihr doch nicht hören wolltet:⁶so will ich's mit diesem Hause machen wie mit Silo und diese Stadt zum Fluch allen Heiden auf Erden machen.⁷Da nun die Priester, Propheten und alles Volk hörten Jeremia, daß er solche Worte redete im Hause des HERRN,⁸und Jeremia nun ausgeredet hatte alles, was ihm der HERR befohlen hatte, allem Volk zu sagen, griffen ihn die Priester, Propheten und das ganze Volk und sprachen: Du mußt sterben!⁹Warum weissagst du im Namen des HERRN und sagst: Es wird diesem Hause gehen wie Silo, daß niemand mehr darin wohne? Und das ganze Volk sammelte sich im Hause des HERRN wider Jeremia.¹⁰Da solches hörten die Fürsten Juda's gingen sie aus des Königs Hause hinauf ins Haus des HERRN und setzten sich vor das neue Tor

¹فِي أَوَّلِ مَلِكِ يَهُوَيَاكِيمَ بْنِ يُوَشْيَا مَلِكِ يَهُودَا صَارَ هَذَا الْكَلَامُ مِنَ الرَّبِّ،²هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، وَقَفْ فِي دَارِ بَيْتِ الرَّبِّ وَتَكَلِّمْ عَلَى كُلِّ مُدْنٍ يَهُودَا الْقَادِمَةِ لِلسُّجُودِ فِي بَيْتِ الرَّبِّ بِكُلِّ الْكَلَامِ الَّذِي أُوصِيْتُكَ أَنْ تَتَكَلَّمَ بِهِ إِلَيْهِمْ. لَا تُنْقِصْ كَلِمَةً.³لَعَلَّهُمْ يَسْمَعُونَ وَيَرْجِعُونَ كُلُّ وَاحِدٍ عَنْ طَرِيقِهِ السَّرِيبِ، فَأَنْدَمَ عَنِ الشَّرِّ الَّذِي قَصَدْتُ أَنْ أَصْنَعَهُ بِهِمْ مِنْ أَجْلِ شَرِّ أَعْمَالِهِمْ.⁴وَقُولُ لَهُمْ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، إِنْ لَمْ تَسْمَعُوا لِي لِتَسْلُكُوا فِي سَرِيعَتِي الَّتِي جَعَلْتُهَا أَمَامَكُمْ⁵لِتَسْمَعُوا لِكَلَامِ عِبِيدِي الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ أَرْسَلْتُهُمْ أَنَا إِلَيْكُمْ مُبَكَّرًا وَمُرْسِلًا إِيَّاهُمْ فَلَمْ تَسْمَعُوا. أَجْعَلْ هَذَا الْبَيْتَ كَشِيلُوهُ، وَهَذِهِ الْمَدِينَةُ أَجْعَلُهَا لَعْنَةً لِكُلِّ شُعُوبِ الْأَرْضِ. وَسَمِعَ الْكَهَنَةُ وَالْأَنْبِيَاءُ وَكُلُّ الشَّعْبِ إِزْمِيًا بَتَكَلُّمِ يَهُدَا الْكَلَامَ فِي بَيْتِ الرَّبِّ.⁸وَكَانَ لَمَّا قَرَعَ إِزْمِيًا مِنَ التَّكَلُّمِ بِكُلِّ مَا أَوْصَاهُ الرَّبُّ أَنْ يُكَلِّمَ كُلَّ الشَّعْبِ بِهِ، أَنَّ الْكَهَنَةَ وَالْأَنْبِيَاءَ وَكُلَّ الشَّعْبِ أَمْسَكُوهُ قَائِلِينَ، تَمُوتُ مَوْتًا. لِمَاذَا تَبَّاتَ بِاسْمِ الرَّبِّ قَائِلًا مِثْلَ شِيلُوهُ يَكُونُ هَذَا الْبَيْتُ، وَهَذِهِ الْمَدِينَةُ تَكُونُ حَرَبَةً بِلَا سَاكِنٍ. وَاجْتَمَعَ كُلُّ الشَّعْبِ عَلَى إِزْمِيَا فِي بَيْتِ الرَّبِّ.¹⁰فَلَمَّا سَمِعَ رُؤَسَاءُ يَهُودَا بِهِذِهِ الْأُمُورَ صَعِدُوا مِنْ بَيْتِ الْمَلِكِ إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ وَجَلَسُوا فِي مَدْخَلِ بَابِ الرَّبِّ الْجَدِيدِ.¹¹فَتَكَلَّمَ الْكَهَنَةُ وَالْأَنْبِيَاءُ مَعَ الرُّؤَسَاءِ وَكُلِّ الشَّعْبِ قَائِلِينَ، حَقُّ الْمَوْتِ عَلَى هَذَا الرَّجُلِ لِأَنَّهُ قَدْ تَبَّاتَ عَلَى هَذِهِ الْمَدِينَةِ كَمَا سَمِعْتُمْ بِأَذَانِكُمْ.¹²فَكَلَّمَ إِزْمِيًا كُلَّ الرُّؤَسَاءِ وَكُلَّ الشَّعْبِ قَائِلًا، الرَّبُّ أَرْسَلَنِي لِأَنْبِيَا عَلَى هَذَا الْبَيْتِ وَعَلَى هَذِهِ الْمَدِينَةِ بِكُلِّ الْكَلَامِ الَّذِي سَمِعْتُمُوهُ.¹³فَالآنَ أَضِلُّوهُ طَرِيقَكُمْ وَأَعْمَالَكُمْ، وَاسْمَعُوا لِصَوْتِ الرَّبِّ إِلَهُكُمْ فَيَنْدَمَ الرَّبُّ عَنِ الشَّرِّ الَّذِي تَكَلَّمْتُ بِهِ عَلَيْكُمْ. أَمَّا أَنَا فَهَيِّنْدًا بِيَدِكُمْ. اصْنَعُوا بِي كَمَا هُوَ حَسَنٌ وَمُسْتَقِيمٌ فِي أَعْيُنِكُمْ.¹⁵لَكِنْ ااعْلَمُوا عِلْمًا أَنَّكُمْ إِنْ قَتَلْتُمُونِي تَحْمِلُونَ ذِمًّا رَكِيًّا عَلَى أَنْفُسِكُمْ وَعَلَى هَذِهِ الْمَدِينَةِ وَعَلَى سُكَّانِهَا، لِأَنَّهُ حَقًّا قَدْ أَرْسَلَنِي الرَّبُّ إِلَيْكُمْ لِأَتَكَلَّمَ فِي أَذَانِكُمْ بِكُلِّ هَذَا الْكَلَامِ.¹⁶فَقَالَتِ الرُّؤَسَاءُ وَكُلُّ الشَّعْبِ لِلْكَهَنَةِ وَالْأَنْبِيَاءِ، لَيْسَ عَلَى هَذَا الرَّجُلِ حَقُّ الْمَوْتِ لِأَنَّهُ إِنَّمَا كَلَّمَآ بِاسْمِ الرَّبِّ إِلَهِنَا.¹⁷فَقَامَ أَنَاسُ مِنْ شُبُوحِ الْأَرْضِ وَقَالُوا لِكُلِّ جَمَاعَةِ الشَّعْبِ،¹⁸إِنَّ مِيجَا الْأُمُورِ شَتَّى تَبَّاتَ فِي أَيَّامِ حَرَفِيَّا مَلِكِ يَهُودَا وَقَالَ لِكُلِّ شَعْبِ يَهُودَا، هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، إِنْ صَهِيُونَ تُفْلَحْ كَحَفْلٍ وَتَصِيرُ أورشليمُ حَرْبًا وَجَبَلُ الْبَيْتِ سَوَامِجَ

des HERRN.¹¹ Und die Priester und Propheten sprachen vor den Fürsten und allem Volk: Dieser ist des Todes schuldig; denn er hat geweißt gegen diese Stadt, wie ihr mit euren Ohren gehört habt.¹² Aber Jeremia sprach zu allen Fürsten und zu allem Volk: Der HERR hat mich gesandt, daß ich solches alles, was ihr gehört habt, sollte weisagen wider dies Haus und wider diese Stadt.¹³ So bessert nun euer Wesen und Wandel und gehorcht der Stimme des HERRN, eures Gottes, so wird den HERRN auch gereuen das Übel, das er wider euch geredet hat.¹⁴ Siehe, ich bin in euren Händen; ihr mögt es machen mit mir, wie es euch recht und gut dünkt.¹⁵ Doch sollt ihr wissen: wo ihr mich tötet, so werdet ihr unschuldig Blut laden auf euch selbst, auf diese Stadt und ihre Einwohner. Denn wahrlich, der HERR hat mich zu euch gesandt, daß ich solches alles vor euren Ohren reden soll.¹⁶ Da sprachen die Fürsten und das ganze Volk zu den Priestern und Propheten: Dieser ist des Todes nicht schuldig; denn er hat zu uns geredet im Namen des HERRN, unsers Gottes.¹⁷ Und es standen etliche der Ältesten im Lande und sprachen zum ganzen Haufen des Volks:¹⁸ Zur Zeit Hiskias, des Königs in Juda, war ein Prophet, Micha von Moreseth, und sprach zum ganzen Volk Juda: So spricht der HERR Zebaoth: Zion wird wie ein Acker gepflügt werden, und Jerusalem wird zum Steinhäufen werden und der Berg des Tempels zu einer wilden Höhe.¹⁹ Doch ließ ihn Hiskia, der König Juda's und das ganze Juda darum nicht töten; ja sie fürchteten vielmehr den

وَعَرٍ.¹⁹ هَلْ قَتَلْنَا قَتْلَهُ حَرْقِيًّا مَلِكُ يَهُودَا وَكُلُّ يَهُودَا. أَلَمْ يَخَفِ الرَّبَّ وَطَلَبَ وَجْهَ الرَّبِّ، فَتَدِمَ الرَّبُّ عَنِ الشَّرِّ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ عَلَيْهِمْ. فَتَحْنُ غَامِلُونَ شَرًّا عَظِيمًا ضِدَّ أَنْفُسِنَا.²⁰ وَقَدْ كَانَ رَجُلٌ أَيْضًا يَسْتَبِئُ بِاسْمِ الرَّبِّ، أَوْرَبَّا بْنُ شَمْعِيَا مِنْ قَرْيَةِ يَغَارِيمَ، فَتَنَبَّأَ عَلَى هَذِهِ الْمَدِينَةِ وَعَلَى هَذِهِ الْأَرْضِ بِكُلِّ كَلَامٍ إِرْمِيَا.²¹ وَلَمَّا سَمِعَ الْمَلِكُ يَهُوْيَاقِيمُ وَكُلُّ أَيْطَالِهِ وَكُلُّ الرُّؤَسَاءِ كَلَامَهُ، طَلَبَ الْمَلِكُ أَنْ يَقْتُلَهُ. فَلَمَّا سَمِعَ أَوْرَبَّا جَافَ وَهَرَبَ وَأَتَى إِلَى مِصْرَ.²² فَأَرْسَلَ الْمَلِكُ يَهُوْيَاقِيمُ أُنَاسًا إِلَى مِصْرَ، الْثَانَتَانِ بْنُ عَكْبُورَ وَرَجُلَانِ مَعَهُ إِلَى مِصْرَ،²³ فَأَخْرَجُوا أَوْرَبَّا مِنْ مِصْرَ وَأَتَوْا بِهِ إِلَى الْمَلِكِ يَهُوْيَاقِيمَ، فَصَرَبَهُ بِالسَّيْفِ وَطَرَحَ جُثَّتَهُ فِي قُبُورِ بَنِي الشَّعْبِ.²⁴ وَلَكِنَّ يَدَ أَخِيْقَامَ بْنِ شَافَانَ كَانَتْ مَعَ إِرْمِيَا حَتَّى لَا يُدْفَعَ لِيَدِ الشَّعْبِ لِيَقْتُلُوهُ.

HERRN und beteten vor dem HERRN. Da reute auch den HERRN das Übel, das er wider sie geredet hatte. Darum taten wir sehr übel wider unsre Seelen.²⁰ So war auch einer, der im Namen des HERRN weissagte, Uria, der Sohn Semajas, von Kirjath-Jearim. Derselbe weissagte wider diese Stadt und wider das Land gleichwie Jeremia.²¹ Da aber der König Jojakim und alle seine Gewaltigen und die Fürsten seine Worte hörten, wollte ihn der König töten lassen. Und Uria erfuhr das, fürchtete sich und floh und zog nach Ägypten.²² Aber der König Jojakim schickte Leute nach Ägypten, Elnathan, den Sohn Achbors, und andere mit ihm;²³ die führten ihn aus Ägypten und brachten ihn zum König Jojakim; der ließ ihn mit dem Schwert töten und ließ seinen Leichnam unter dem gemeinen Pöbel begraben.²⁴ Aber mit Jeremia war die Hand Ahikams, des Sohnes Saphans, daß er nicht dem Volk in die Hände kam, daß sie ihn töteten.